

Sygn. akt VI Ka 301/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

26 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSR del. do SO Jarosław Staszekiewicz

Protokolant Katarzyna Rubel

przy udziale pełnomocnika oskarżycielek prywatnych K. C. i D. C.

po rozpoznaniu 26 czerwca 2018 r.

sprawy:

1. **I. C.**

ur. (...) w J., c. K. i S. z domu K.

2. **Z. M.**

ur. (...) w D., s. C. i S. z domu K.

3. **S. S. (3)** zd. K.

ur. (...) w B., c. J. i S. z domu G.

oskarżonych z art. 216 § 1 kk i art. 217 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z 7 lutego 2018 r. sygn. akt II K 264/17

I. uchyła zaskarżony wyrok wobec oskarżonych I. C., Z. M. i S. S. (3) i umarza postępowanie;

II. stwierdza, iż koszty procesu ponoszą strony w zakresie przez siebie poniesionym.

Sygnatura akt VI Ka 301/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 7 lutego 2018 roku w sprawie II K 264/17:

- uznano oskarżoną S. S. (3) winną tego, że 1 sierpnia 2016 r. w J. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważyla K. C. w jej obecności, używając wobec niej słów powszechnie uznanych za obraźliwe, tj. występku z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 216 § 1 k.k. wymierzono jej karę 100 stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 złotych każda;

- uznano oskarżoną S. S. (3) winną tego, że 1 sierpnia 2016 r. w J. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważyla D. C. pod jej nieobecność lecz w zamiarze, aby zniewaga do niej

dotarła oraz w jej obecności, używając wobec niej słów powszechnie uznanych za obraźliwe, tj. występku z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 216 § 1 k.k. wymierzono jej karę 70 stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 złotych każda;

- uznano oskarżoną I. C. winną tego, że 1 sierpnia 2016 r. w J. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważyla K. C. w jej obecności, używając wobec niej słów powszechnie uznanych za obraźliwe, tj. występku z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 216 § 1 k.k. wymierzono jej karę 70 stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 złotych każda;

- uznano oskarżoną I. C. winną tego, że 1 sierpnia 2016 r. w J. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważyla D. C. w jej obecności, używając wobec niej słów powszechnie uznanych za obraźliwe, tj. występku z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 216 § 1 k.k. wymierzono jej karę 70 stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 złotych każda;

- uznano oskarżonego Z. M. winnym tego, że 1 sierpnia 2016 r. w J. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważyl K. C. w jej obecności, używając wobec niej słów powszechnie uznanych za obraźliwe, tj. występku z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 216 § 1 k.k. wymierzono mu karę 50 stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 / złotych każda;

- uznano oskarżonego Z. M. winnym tego, że 1 sierpnia 2016 r. w J. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważyl D. C. w jej obecności, używając wobec niej słów powszechnie uznanych za obraźliwe, tj. występku z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 216 § 1 k.k. wymierzono mu karę 50 stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 / złotych każda;

- uznano oskarżoną S. S. (3) winną tego, że 1 sierpnia 2016 r. w J. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, naruszyła nietykalność cielesną K. C. w ten sposób, że ją popychała i szarpała tj. występku z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 217 § 1 k.k. wymierzono jej karę 100 stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 złotych każda;

- uznano oskarżoną S. S. (3) winną tego, że 1 sierpnia 2016 r. w J. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, naruszyła nietykalność cielesną D. C. w ten sposób, że uderzyła ją w plecy, popychała ją, szarpała oraz zadawała uderzenia torebką, tj. występku z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 217 § 1 k.k. wymierzono jej karę 100 stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 złotych każda;

- uznano oskarżoną I. C. winną tego, że 1 sierpnia 2016 r. w J. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, naruszyła nietykalność cielesną K. C. w ten sposób, że ją popychała i szarpała, tj. występku z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 217 § 1 k.k. wymierzono jej karę 50 stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 złotych każda;

- uznano oskarżoną I. C. winną tego, że 1 sierpnia 2016 r. w J. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, naruszyła nietykalność cielesną D. C. w ten sposób, że ją popychała, tj. występku z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 217 § 1 k.k. wymierzono jej karę 50 stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 złotych każda;

- uznano oskarżonego Z. M. winnym tego, że 1 sierpnia 2016 r. w J. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, naruszył nietykalność cielesną K. C. w ten sposób, że popychał ją, szarpał za włosy, chwycił za szyję, złapał za ramię, potrząsnął nią, tj. występku z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 217 § 1 k.k. wymierzono mu karę 100 stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 złotych każda;

- uznano oskarżonego Z. M. winnym tego, że w dniu 01 sierpnia 2016 r. w J. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, naruszył nietykalność cielesną D. C. w ten sposób, że nadepnął ją na stopę, popychał ją, tj. występku z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 217 § 1 k.k. wymierzono mu karę 50 stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 złotych każda;

- na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. połączono orzeczone wobec oskarżonej S. S. (3) kary grzywny i wymierzono jej karę łączną 160 stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 złotych każda;

- na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. połączono orzeczone wobec oskarżonej I. C. kary grzywny i wymierzono jej karę łączną 100 stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 złotych każda;

- na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. połączono orzeczone wobec oskarżonego Z. M. kary grzywny i wymierzono mu karę łączną 120 stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 złotych każda;

- na podstawie art. 628 pkt 1 k.p.k. zasądzono od oskarżonych S. S. (3), I. C. i Z. M. na rzecz oskarżycielek prywatnych K. C. i D. C. kwoty po 1740 złotych tytułem poniesionych kosztów procesu;

- na podstawie art. 3 ust 1 w zw. z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonych: S. S. (3) na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 160 złotych, I. C. na rzecz Skarbu Państwa koszty opłatę w kwocie 100 złotych, Z. M. na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 120 złotych.

Apelację od wyroku wniosła obrońca oskarżonych. Zarzuciła naruszenie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. wynikające ze skutecznego cofnięcia zarzutów przez uprawnionego oskarżyciela. Wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie. Po wydaniu wyroku przez sąd I instancji doszło do pojednania stron i odstąpienia od oskarżenia (pismo z k. 196). Oskarżeni wyrazili na to zgodę (pisma z k. 193-195). Zgodnie z art. 496 § 1 k.p.k. musi to skutkować umorzeniem postępowania. Zarzut odwołania okazał się zatem skuteczny – doszło do sytuacji, w której brak jest skargi uprawnionego oskarżyciela. Z tego powodu, w myśl art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. należało zaskarżony wyrok uchylić, a postępowanie, na podstawie powoływanego art. 496 § 1 k.p.k., umorzyć. Z uwagi na to, że doszło do pojednania stron należało, stosownie do art. 632 pkt 1 k.p.k. stwierdzić, że koszty procesu ponoszą strony w zakresie przez siebie poniesionym.